

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010686
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114010686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. augusta 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

T. G.
nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., R. Y. XXXX/XX, okr. R., živnostníka, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku P. súdu Trenčín sp. zn. 4T/31/2014 zo dňa 09.10.2014 a takto

r o z h o d o l :

I.

1) Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch týkajúcich sa obžalovaného T. G. v celom rozsahu.

2) Podľa § 324 Tr. por. z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u - š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch týkajúcich sa odsúdeného O. G..

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní:

X) O. G., nar. XX.XX.XXXX v R., t.č. na slobode,

X) T. G., nar. XX.XX.XXXX v R., t.č. na slobode

u z n á v a j ú v i n n ý m i

z pokusu trestného činu - zločinu všeobecného ohrozenia v spolupáchateľstve podľa §§ 14 ods. 1, 20 Tr. zák. k § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák. , pretože dňa 20. októbra 2012 v čase okolo 17.45 hod. po predchádzajúcom dohovore aj s ďalšími fanúšikmi žilinského futbalového klubu o tom, že zastavia autobus s fanúškami futbalového klubu z N.j.N. s tým, že sa s nimi pobijú, na ceste I/50 cca 300 metrov za ľavotočivou zákrutou za motorestom „F.“ v smere do H. zaútočili na autobus značky Z. S XXX HD, modrej farby EČ: BL-Z., S.: J. XXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom v tom čase sa okrem vodiča autobusu nachádzalo minimálne dvadsať osôb, z toho prevažná časť maloletých, a to takým spôsobom, že sa postavili na hlavnú cestu I/50 a gestikuláciou - mávaním rúk spôsobili, že vodič autobusu spomalil jazdu, keď v tom

čase išiel rýchlosťou 60-70 km/hod. a po takomto spomalení prudším brzdením spomalil jazdu autobusu na rýchlosť cca 20 km/hod. a v takejto situácii každý obžalovaný sám hodil do čelného skla kameň, došlo k rozsiahlejšiemu poškodeniu čelného skla, pričom vodič autobusu sa zľakol a reflexívne si zakryl rukami tvár, pustil volant z rúk a z tohto dôvodu sa stal autobus na istý čas neovládateľným, pričom vodičovi autobusu sa podarilo autobus zastaviť a čím obaja obžalovaní spoločne spôsobili bezprostredné nebezpečenstvo havárie prostriedku hromadnej dopravy,

t e d a

obidvaja obžalovaní spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle vydať ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví tým, že by spôsobili haváriu prostriedku hromadnej prepravy, pričom k havárii bez ich príčinenia nedošlo.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

1) Obžalovaný O. G. podľa §§ 284 ods. 1, 14 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), l), 38 ods. 2, ods. 3, 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

2) Obžalovaný T. G. podľa §§ 284 ods. 1, 14 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky, výkon ktorého trestu sa mu podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odkladá s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení V. - Z. A. a. s., 815 74 N., W. rad 4, IČO: 001151700 a Q., s. r. o. N., A. č. XX, IČO: 35747501 s nárokmi na náhradu škody o d k a z u j ú na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. G. uznaný vinným (spolu s ďalším spoluobžalovaným O. G., ohľadne ktorého nadobudol rozsudok právoplatnosť), zo zločinu všeobecného ohrozenia v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 20. októbra 2012 v čase okolo 17.45 hod. po predchádzajúcom dohovore aj s ďalšími fanúšikmi žilinského futbalového klubu o tom, že zastavia autobus s fanúšikmi futbalového klubu z N. s tým, že sa s nimi pobijú, na ceste I/50 cca 300 metrov za ľavotočivou zákrutou za motorestom „F.“ v smere do H. zaútočili na autobus značky Z. S XXX HD, modrej farby EČ: BL-Z., S.: J. XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom v tom čase sa okrem vodiča autobusu nachádzalo minimálne dvadsať osôb, z toho prevažná časť maloletých, a to takým spôsobom, že sa postavili na hlavnú cestu I/50 a gestikuláciou - mávaním rúk spôsobili, že vodič autobusu spomalil jazdu, keď v tom čase išiel rýchlosťou 60-70 km/hod. a po takomto spomalení prudším brzdením spomalil jazdu autobusu na rýchlosť cca 20 km/hod. a v takejto situácii každý obžalovaný sám hodil do čelného skla kameň, došlo k rozsiahlejšiemu poškodeniu čelného skla, pričom vodič autobusu sa zľakol a reflexívne si zakryl rukami tvár, pustil volant z rúk a z tohto dôvodu sa stal autobus na istý čas neovládateľným, pričom vodičovi autobusu sa podarilo autobus zastaviť a čím obaja obžalovaní spoločne spôsobili bezprostredné nebezpečenstvo havárie prostriedku hromadnej dopravy.

Obžalovaný T. G. bol za to odsúdený podľa § 284 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 4 roky a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (obžalovanému O. G. bol uložený trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom s probačným dohľadom).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení V. Z. A., a.s. N. a Q., s.r.o., N. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný T. G., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom novozvoleného obhajcu tak, že nepopiera spáchanie skutku, má však námietky voči použitej právnej kvalifikácii a proti trestu. Obhajca namietal, že v predmetnej veci nenastalo všeobecné ohrozenie, a preto nemohlo dôjsť k úmyselnému zvýšeniu neexistujúceho všeobecného nebezpečenstva. Konanie obžalovaného preto nenapĺňa znaky skutkovej podstaty ustanovenia § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák., a preto obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne obhajca poukázal na veľmi dobré správanie sa obžalovaného pred spáchaním skutku, na prejav jeho ľútosti vrátane doznania sa k spáchaniu skutku v odvolacom konaní a navrhol obžalovanému uložiť pri uložení ochranného dohľadu primeraný výchovný podmienený trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný T. G. opakovane vyslovil ľútosť nad svojím konaním, pričom uviedol ale, že do väzenia nepatrí, pretože vedie riadny život. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, týkajúcich sa obžalovaného T. G., ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a zistený dôvod prospieva aj druhému spoluobžalovanému, ohľadne ktorého nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Taktiež nemožno nič namietat voči zistenému a ustálenému skutkovému stavu v rozsudku súdu prvého stupňa, keď spoluobžalovaný O. G. sa doznal k svojmu konaniu a z tohto v zhode aj s výpoveďou vodiča autobusu A. C. usvedčoval aj spoluobžalovaného T. G.. Napokon z písomných podaní obžalovaného T. G. zaslaných odvolaciemu súdu, aj z jeho vyjadrení na verejnom zasadnutí vyplýva, že ani tento obžalovaný na rozdiel od hlavného pojednávania nepopiera spáchanie skutku, spočívajúceho najmä v hodení kameňa do čelného skla autobusu, ktoré sa tým poškodilo.

P. súd sa však nestotožnil s použitou právnou kvalifikáciou konania obidvoch spoluobžalovaných podľa § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v tom, že by títo mali úmysel zvýšiť všeobecného nebezpečenstvo - haváriu prostriedku hromadnej prepravy vezúcich sa osôb a spôsobenie ich ťažkej ujmy na zdraví, či smrti.

Ustanovenie § 284 Tr. zák. o trestnom čine všeobecného ohrozenia považuje za trestné podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jednak úmyselné spôsobenie všeobecného nebezpečenstva páchatelom. Podľa § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák. sa naproti tomu považuje za trestné nie úmyselné spôsobenie všeobecného nebezpečenstva, ale konanie páchatela, keď úmyselne zvýši alebo sťaží odvrátenie alebo zmiernenie už existujúceho všeobecného nebezpečenstva. Podľa § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák. môže byť postihnutá ako osoba, ktorá všeobecné nebezpečenstvo predtým sama úmyselne spôsobila, tak aj osoba, ktorá sa na vzniku všeobecného nebezpečenstva vôbec nepodieľala. Možno tak hovoriť pri tomto trestnom čine o primárnom a odvodenom páchatelstve.

V ustanovení § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sú príkladmo uvedené jednak najčastejšie prípady vzniku všeobecného nebezpečenstva (napr. požiar, povodeň, havária prostriedku hromadnej prepravy), súčasne sem zákonodarca zaradil aj všetky iné podobné nebezpečné konania. Tieto iné podobné nebezpečné konania musia však svojou intenzitou dosahovať ohrozenie vyplývajúce z konkrétne uvedených všeobecných nebezpečenstiev (požiar, povodeň).

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pojem „všeobecné nebezpečenstvo“ uvedený v ustanovení § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je tzv. legislatívnou skratkou pre všetky tam uvedené príklady nebezpečných konaní.

Z vyššie uvedeného potom možno uzavrieť, že na to, aby v tomto prípade boli obidvaja obžalovaní uznaní vinnými podľa § 284 ods. 1 písm. b) Tr. zák. z úmyselného zvýšenia všeobecného nebezpečenstva,

by takéto všeobecné nebezpečenstvo už muselo existovať - v tomto prípade havária prostriedku hromadnej prepravy. Zo správnych skutkových zistení súdu prvého stupňa však existencia takejto havárie nevyplýva.

Práve naopak úmyselné konanie obidvoch obžalovaných snažiacich sa „zastaviť“ predmetný autobus, bolo takého charakteru (hádzanie kameňov do čelného skla počas jazdy autobusu s jeho následným rozbitím), že obidvaja obžalovaní museli byť prinajmenšom „uzrozumení“, že k takejto havárii autobusu (prostriedok hromadnej prepravy) môže dôjsť. Ako vyplýva z výpovede vodiča autobusu, ale tiež z ďalších dôkazov, k poškodeniu autobusu síce došlo, ale k havárii autobusu nedošlo.

Správne teda konanie obidvoch obžalovaných malo byť kvalifikované len ako pokus trestného činu zločinu všeobecného ohrozenia.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd u obžalovaného T. G. podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. a u obžalovaného O. G. aj podľa § 324 Tr. por. (beneficium cohaesionis - dobrodenie v súvislostiach) zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, pretože napadnutým rozsudkom boli porušené v neprospech obidvoch obžalovaných ustanovenia Trestného zákona o pokuse trestného činu (§ 14 Tr. zák.) a o trestnom čine všeobecného ohrozenia (§ 284 Tr. zák.).

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa správne zistil a ustálil skutkový stav, odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obidvoch obžalovaných uznal vinnými z pokusu trestného činu - zločinu všeobecného ohrozenia v spolupáchateľstve podľa §§ 14 ods. 1, 20 Tr. zák. k § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obidvaja obžalovaní spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle vydať ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví tým, že by spôsobili haváriu prostriedku hromadnej prepravy, pričom k havárii bez ich pričinenia nedošlo.

Následne odvolací súd sám rozhodol o trestoch obidvoch obžalovaných tak, že pri stanovovaní výmery trestu odňatia slobody vychádzal aj z ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Obidvaja obžalovaní boli odsudzovaní za pokus trestného činu. Povaha a závažnosť tohto pokusu pritom umožňovala urobiť záver, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obidvoch páchatel'ov neprimerane prísne. V predmetnom prípade bola dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody 4 roky, čo znamenalo inak nevyhnutnosť uloženia trestov odňatia slobody bez možnosti povolenia podmieneného odkladu. Povahu a závažnosť pokusu tu odvolací súd hodnotil najmä na základe výpovede samotného vodiča autobusu, ktorý prakticky pri veľmi malej rýchlosti len na 3 sekundy reflexívne pustil volant, počas ktorej doby autobus takto „neriadený“ prešiel cca len 13 metrov. Je pritom všeobecne známe, že vodiči prostriedkov hromadnej prepravy sú zvlášť „pripravovaní“ na to, aby v rôznych záťažových situáciách reagovali „kvalifikovanejšie“ ako tzv. vodiči „amatéri“.

Výmeru trestu odňatia slobody u obidvoch obžalovaných odvolací súd diferencoval v prospech obžalovaného O. G., keď tento sa doznal od počiatku a bola mu priznaná aj poľahčujúca okolnosť v podobe vedenia riadneho života. Súčasne odvolací súd dospel k záveru (u obžalovaného O. G. aj v zhode s názorom súdu prvého stupňa), že na prevýchovu obžalovaných postačuje pôsobiť aj hrozbou výkonu trestu odňatia slobody. Obidvaja obžalovaní doposiaľ neboli súdne trestaní a aj takmer tri roky po spáchaní trestnej činnosti viedli riadny život. Odvolací súd preto obidvom obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienne odložil. U obžalovaného T. a G. aj nariadením probačného dohľadu vzhľadom na uloženie výmeru trestu odňatia slobody tri roky.

Rovnako ako súd prvého stupňa aj odvolací súd dospel k záveru, že dokazovanie v priebehu trestného konania neumožňovalo rozhodnúť bez akýchkoľvek pochybností o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.